Rok 1917.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXVI. Wydana i rozesłana dnia 25. września 1917.

Nr. 113.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. sierpnia 1917, LW. 151082. w przedmiocie zezwolenia gminie Zarszyn, powiat Sanok, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Zarszyn pobierać do końca roku 1920. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) hal. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) Kor.;

2) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) Kor.;

3) od jednego hektolitra miodu po 15 (piętnaście) Kor.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Zarszyn.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 114.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 21. sierpnia 1917, LW. 151217. w przedmiocie zezwolenia gminie Dębica, powiat Ropczyce, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Dębica pobierać pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne: od napojów spirytusowych miodu, wiśniaku, dereniaku przez czas do końca roku 1922. w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) hal. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.;

2) od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.;

3) od piwa przez czas do końca r. 1920. w wysokości 2 (dwóch) Kor. od jednego hektolitra.

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 12 (dwanaście) Kor.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Dębica.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 115.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 28. sierpnia 1917. L. 15501/Ma, którem wydaje się nowe przepisy o mieleniu i śrutowaniu zboża producentów rolnych, zaopatrujących się z własnych zapasów.

Na podstawie § 3. ustęp 2. oraz §§ 16, 21, 22 i 23. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. maja 1917, Dz. p. p. Nr. 235. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 5. listopada 1916, L. 6090/1986/XVIII. Dz. u. kr. Nr. 119, traci moc obowiązującą.

§ 2.

Producenci rolni zaopatrujący się z własnych zapasów, mogą przemielać względnie śrutować zboże w młynach gospodarczych, młyny zaś przyjmować zboże do mielenia względnie śrutowania jedynie na podstawie poświadczenia dla młyna, wydanego przez właściwą Władzę polityczną I. instancyi.

Zboża, nie pokrytego poświadczeniem, nie wolno młynarzowi przyjąć do młyna pod żadnym warunkiem, a to nawet tymczasowo, celem chwilowego przechowania w młynie lub innych lokalnościach młynarza.

Tak samo nie wolno młynarzowi zapasów zboża własnej produkcyi przechowywać w młynie lub w lokalnościach należących do młyna.

§ 3.

W jednem poświadczeniu zezwolić można na przemiał lub śrutowanie tylko takiej ilości zboża, jaką producent może naraz dostawić do młyna. W każdym jednak razie nie może dozwolony przemiał przenosić prawnie dopuszczalnego 3-miesięcznego zapotrzebowania.

§ 4.

Producent, który sam jest młynarzem, winien również uzyskać poświadczenie na przemiał zboża dla pokrycia własnego zapotrzebowania na wyżywienie.

Zezwolenie na przemiał dla funkcyonaryuszy, pobierających ordynarye i robotników, pobierających zboże i owoce strączkowe jako wynagrodzenie, winno opiewać na nazwisko producenta.

§ 5.

Prośby o wydanie poświadczenia dla młyna należy wnosić ustnie lub pisemnie we właściwym Urzędzie gminnym, podając rodzaj i w kilogramach ilość zboża, przeznaczonego do zmielenia względnie śrutowania.

Gminy będą przedkładać te prośby wraz z konsygnacyą, sporządzoną w 2 egzemplarzach, politycznej Władzy I. instancyi w oznaczonych przez nią okresach czasu.

Producenci rolni, zamieszkali na obszarze dworskim, wyłączonym ze związku gminy, mają wnosić prośby o wydanie poświadczenia dla młyna wprost do właściwej politycznej Władzy I. instancyi.

§ 6.

Polityczne Władze I. Instancyi będą wygotowywać poświadczenia dla młyna w dwu równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden Władza zatrzyma u siebie dla celów ewidencyi i kontroli, drugi zaś doręczy stronie za pośrednictwem Zwierzchności gminnej.

Poświadczenie dla młyna uprawnia do transportu i żądania zmielenia względnieześrutowania oznaczonej w niem ilości zboża w młynie w poświadczeniu wymienionym.

Częściowy dowóz zboża do młyna, lub też częściowy odbiór wyrobów młynarskich na to samo poświadczenie jest niedozwolony.

Poświadczenie dla młyna traci ważność po upływie 30 dni od daty wystawienia.

§ 7.

Poświadczenie dla młyna winna strona przed rozpoczęciem mlewa oddać równocześnie ze zbożem w młynie.

Młynowi wolno przyjąć tylko taką ilość zboża, na jaką opiewa poświadczenie. Młynom nie wolno uskuteczniać samowolnie jakichkolwiek poprawek w poświadczeniu, ani też nie wolno im przyjmować poprawianych poświadczeń.

Młynarzowi nie wolno również przyjąć zboża, przeznaczonego do przemiału w innym młynie.

§ 8.

Przeznaczone do przemiału zboże winno być dostawione do młyna w workach. Młyn winien zboże przy odbiorze przeważyć i oznaczyć każdy odebrany do przemiału worek zboża przez włożenie do niego kartki, zawierającej wagę zboża, nazwisko producenta, oraz numer poświadczenia dla młyna, którem to zboże jest pokryte.

§ 9.

Oddane przez stronę poświadczenie zatrzyma młyn u siebie dla celów kontroli, a po przemieleniu wyda stronie odpowiednio wypełniony dolny odcinek poświadczenia, który służy jej jako legitymacya przy przewozie produktów młynarskich z młyna.

§ 10.

Otrzymany w młynie odcinek winien będzie producent przedłożyć Zwierzchności gminnej przy wnoszeniu prośby o wydanie następnego zezwolenia na przemiał.

Gminy przedkładać będą te odcinki c. k. Starostwu wraz z konsygnacyą wniesionych próśb o wydanie poświadczenia na przemiał

§ 11.

Młyny gospodarcze są obowiązane prowadzić zapisek na ewidencyę przemiału według przepisanego wzoru, oraz przechowywać oddane przez strony poświadczenia dla młyna w chronologicznym porządku.

§ 12.

Wynagrodzenie za mlewo nie może przenosić sześciu Koron za jeden cetnar metryczny zboża w młynach motorowych, zaś pięciu Koron w młynach wodnych.

W obrębie tych granic oznaczy polityczna Władza I. instancyi wynagrodzenie za mlewo dla całego swego okręgu, uwzględniając stosunki lokalne.

Młyny nie mogą pobierać wynagrodzenia za mlewo ani w zbożu, ani w produktach, uzyskanych ze zboża, oddanego do zmielenia względnie śrutowania, ani też tych produktów pod żadnym innym tytułem zatrzymywać.

§ 13.

Młynom gospodarczym nie wolno wymielać żyta, pszenicy, jęczmienia poniżej 80%, owsa poniżej 50%.

W granicach wymienionego procentowego przemiału wolno jednak wymielać poszczególne sorty mąki według żądania producenta.

Wyrób mąki pastewnej w obrębie najniższego przemiału, jest niedozwolonym.

Dopuszczalny rozkurz nie może przy mieleniu zboża chlebowego przenosić 3%.

§ 14.

Polityczna Władza I. instancyi może w razie potrzeby, uwzględniając lokalne stosunki, młyny odpowiednio zrejonować.

O wstrzymaniu ruchu w młynie dłużej, jak na 3 dni, oraz o ponownem podjęciu ruchu, winien młyn bezzwłocznie zawiadomić Władzę polityczną I. instancyi.

§ 15.

Kontrolę młynów gospodarczych sprawować będą polityczne Władze I. instancyi, oraz specyalnie w tym celu przez c. k. Namiestnictwo, krajowy Urząd gospodarczy, ustanowieni kontrolorzy, płatni z opłat, uiszczanych przez młyny, stosownie do ilości przemielonego ziarna.

Wymienieni kontrolorzy, jakoteż polityczne Władze I. instancyi, mają prawo przeprowadzać każdego czasu rewizye w młynach gospodarczych i kontrolować tak zapisek mlewa, jak i przechowane w młynie poświadczenia.

Organa kontrolujące mają prawo zastanowić chwilowo ruch młyna jeśli należyta kontrola młyna tego wymaga.

§ 16.

Młynom gospodarczym wolno prowadzić wolną sprzedaż mąki lub piekarnię tylko na podstawie zezwolenia udzielonego przez c. k. Namiestnictwo, krajowy Urząd gospodarczy, na wniosek politycznej Władzy I. instancyi.

§ 17.

Młyny kontraktowe mogą fungować jako młyny gospodarcze tylko wyjątkowo za osobnem upoważnieniem c. k. Namiestnictwa, krajowego Urzędu gospodarczego.

§ 18.

Gminy są obowiązane współdziałać w przeprowadzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 19.

Odbitka niniejszego rozporządzenia winna być przybita w widocznem miejscu w każdym młynie gospodarczym.

§ 20.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą, na podstawie rozporządzenia całego Ministerstwa z 26. maja 1917, Dz. p. p. Nr. 235. przez polityczne Władze I. instancyi grzywną do 2.000 K. lub aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

Grzywny nałożone za przekroczenia niniejszego rozporządzenia wpływają do funduszu kontroli młynów gospodarczych.

§ 21.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15. września 1917.

C. k. Namiestnik:
Huyn G. pułk. w. r.

Nr. 116.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 29. sierpnia 1917. dotyczące zaprowadzenia urzędowych kart dla kontroli zużycia mydła, proszku mydlanego i zawierających tłuszcze środków do mycia i szorowania.

Na podstawie § 6. rozporządzenia kierownika Ministerstwa handlu z 25. sierpnia 1917, Dz. u. p. Nr. 359. zarządzam co następuje:

§ 1.

Karty dla kontroli zużycia mydła, proszku mydlanego i zawierających tłuszcze środków do mycia i szorowania wydawane będą z urzędu według wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Huyn G. pułk. w. r.

Wzór: Dodatek I.

Ta karta jest ważną we wszystkich krajach koronnych Austryi i jest nieprzenośną.

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia będą karani tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty będzie karane według ustawy karnej.

Galic. c. k. Namiestnictwo.

KARTA

dla kontroli zużycia mydła, proszku mydlanego i zawierających tłuszcze środków do mycia i szorowania na miesiące:

sierpień, wrzesień, październik i listopad 1917.

Odciąć:

za 1 kawałek „K. V.“ mydła	2 kupony
» 1 » „K. V. T.“ mydła	2 kupony
» każde 125 gr „K. V.“ (Seifenpulver) proszku mydlanego	1 kupon
» 1 kawałek mydła toaletowego wagi 80—120 gr . . .	3 kupony
» 1 » » do golenia wagi 80—120 gr	3 kupony
» każde 100 gr innego mydła:	
o zawartości tłuszczu od 10—20% . . .	1 kupon
» » 100 gr » » 20—40% . . .	2 kupony
» » 100 gr » » ponad 40% . . .	3 kupony
» » 200 gr tłuszczow. środków do mycia i szorowania	1 kupon

W pierwszych dwóch miesiącach nie można na tę kartę otrzymać więcej niż:

1 kawałek „K. V.“ mydła albo „K. V. T.“ mydła i 250 gr „K. V.“ proszku mydlanego, albo:
2 kawałki „K. V.“ mydła, albo:
2 kawałki „K. V. T.“ mydła, albo:
1 kawałek „K. V.“ mydła i 1 kawałek „K. V. T.“ mydła, albo:
500 gr „K. V.“ (Seifenpulver) proszku mydlanego.

UWAGA.

Wyciśnięte na mydle, względnie umieszczone na opakowaniu litery »K. V.«, »K. V. T.«, »K. V.« Seifenpulver (proszek mydlany) są oznaczeniami trzech typów mydła, które na razie Związek wojenny (Kriegs-Verband) przemysłów olei i tłuszczów w obrót wprowadza.

2	1
4	3
6	5
8	7

Wzór: Dodatek II.

Ся карта есть важною у всїх краях коронних Австриї і есть неперeносимою.

Постанови карні.

За пересгупи будуть карані так продавці як купуючі гривною до 20.000 К або арештом до 6. місяців, крім того можна орічи втрату управненя промислового. Фалшоване карти буде каране після закона карного.

ГАЛИЦКЕ Ц. К. НАМІСНИЦТВО.

Ta karta jest ważna we wszystkich krajach koronnych Austryi i jest nieprzenośna.

Postanowienia karne.

Za przekroczenia będą karani tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty będzie karane według ustawy karnej.

GALIC. C. K. NAMIESTNICTWO.

KARTA

dla kontroli zużycia mydła, proszku mydlanego i zawierających tłuszcze środków do mycia i szorowania na miesiące:

sierpień, wrzesień, październik i listopad 1917 r.

КАРТА

для контролї зужитя мила, порошку миляного, і товщевих средств до митя і шорованя на місяцї:

серпень, вересень, жовтень і падолист 1917 р.

ODCIĄĆ: — ВІДТЯТИ:

za 1 kawałek „K. V.“ mydła / за 1 кавалок „K. V.“ мила	2 kupony / купони
za 1 kawałek „K. V. T.“ mydła / за 1 кавалок „K. V. T.“ мила	2 kupony / купони
za każde 125 gr „K. V.“ (Seifenpulver) proszku mydlanego / за кождих 125 гр „K. V.“ порошку миляного	1 kupon / купон
za 1 kawałek mydła toaletowego wagi 80—120 gr / за 1 кавалок мила тоалетового ваги 80—120 гр	3 kupony / купони
za 1 kawałek mydła do golenia wagi 80—120 gr / за 1 кавалок мила до голеня ваги 80—120 гр	3 kupony / купони
za każde 100 gr innego mydła: / за кождих 100 гр иншого мила:	
o zawartości tłuszczu od 10—20% / о скількости товщу від 10—20% . . .	1 kupon / купон
100 gr / гр „ „ 20—40% . . .	2 kupony / купони
100 gr / гр „ „ ponad / понад 40% . . .	3 kupony / купони
„ 200 gr tłuszczowych środków do mycia i szorowania / 200 гр товщевих средств до митя і шорованя	1 kupon / купон

W pierwszych dwóch miesiącach nie można na tę kartę otrzymać więcej niż:
В перших двох місяцях не можна на ту карту більше одержати як:

1 kawałek „K. V.“ mydła albo: „K. V. T.“ mydła i 250 gr „K. V.“ proszku mydlanego, albo: 2 kawałki „K. V.“ mydła, albo:
1 кавалок „K. V.“ мила або: „K. V. T.“ милa і 250 гр „K. V.“ порошку миляного, або: 2 кавалки „K. V.“ мила, або:

2 kawałki „K. V. T.“ mydła, albo:
2 кавалки „K. V. T.“ мила, або:

1 kawałek „K. V.“ mydła i 1 kawałek „K. V. T.“ mydła, albo:
1 кавалок „K. V.“ мила і 1 кавалок „K. V. T.“ мила, або:

500 gr „K. V.“ (Seifenpulver) proszku mydlanego.
500 гр „K. V.“ порошку миляного.

Uwaga.

Wyciśnięte na mydle, względnie umieszczone na opakowaniu litery »K. V.«, »K. V. T.«, »K. V.« Seifenpulver (proszek mydlany) są oznaczeniami trzech typów mydła, które na razie Związek wojenny (Kriegs-Verband) przemysłów olei i tłuszczów w obrót wprowadza.

Замітка.

Витиснені на милї, згладно умішені на опакованю букви »K. V.«, K. V. T.«, »K. V.« Seifenpulver (порошок миляний) суть знаками трох типів мила, які на разї вводить в оборот Союз воєнний (Kriegs-Verband) промислів олїїв і товщів.

2	1
4	3
6	5
8	7

Wzór: Dodatek III.

Ta karta jest ważną we wszystkich krajach koronnych Austryi i jest nieprzenośną.

Diese Karte ist in allen österreichischen Kronländern giltig und ist unübertragbar.

Postanowienia karne.

Za przekroczenia będą karani tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty będzie karane według ustawy karnej.

Galic. c. k. Namiestnictwo.

Strafbestimmungen.

Zuwiderhandlung wird an dem Verkäufer wie an dem Käufer mit Geldstrafe bis zu 20.000 K oder mit Arrest bis zu 6 Monaten geahndet. Die Fälschung der Karte wird nach dem Strafgesetze bestraft, überdies kann die Entziehung der Gewerbeberechtigung verfügt werden.

Galiz. k. k. Statthalterei.

KARTA

dla kontroli zużycia mydła, proszku mydlanego i zawierających tłuszcze środków do mycia i szorowania na miesiące:

sierpień, wrzesień, październik i listopad 1917 r.

AUSWEIS

über den Verbrauch von Seife, Seifenpulver und fetthaltigen Wasch- und Scheuermittel für die Monate:

August, September, Oktober und November 1917.

Odciąć: / **Es sind abzutrennen:**

za / für	1 kawałek / Stück	„K. V." mydła / Seife	2 kupony / Abschnitte
za / für	1 kawałek / Stück	„K. V. T." mydła / Seife	2 kupony / Abschnitte
za każde / je	125 gr / g	„K. V." (Seifenpulver) proszku mydlanego / Seifenpulver	1 kupon / Abschnitt
za / für	1 kawałek mydła toaletowego wagi / Stück Toiletteseife im Gewichte von	80—120 gr / g	3 kupony / Abschnitte
za / für	1 kawałek mydła do golenia wagi / Stück Rasierseife im Gewichte von	80—120 gr / g	3 kupony / Abschnitte
za każde / je	100 gr / g	innego mydła: / andere Seifen: o zawartości tłuszczu od / mit einem Fettgehalt von 10—20%	1 kupon / Abschnitt
»	100 gr / g	» » 20—40%	2 kupony / Abschnitte
»	100 gr / g	» » ponad / über 40%	3 kupony / Abschnitte
»	200 gr / g	tłuszczow. środków do mycia i szorowania / fetthaltige Wasch- und Scheuermittel	1 kupon / Abschnitt

W pierwszych dwóch miesiącach nie można na tę kartę otrzymać więcej niż:
Innerhalb der ersten zwei Monate dürfen auf Grund dieser Ausweiskarte nicht mehr abgegeben als:

1 kawałek / Stück „K. V." mydła albo: / Seife oder: „K. V. T." mydła i / Seife u. 250 gr / g „K. V." proszku mydlanego, albo: / Seifenpulver, oder: 2 kawałki / Stück „K. V." mydła, albo: / Seife, oder:

2 kawałki / Stück „K. V. T." mydła, albo: / Seife, oder:

1 kawałek / Stück „K. V." mydła i / Seife u. 1 kawałek / Stück „K. V. T." mydła, albo: / Seife, oder:

500 gr / g „K. V." (Seifenpulver) proszku mydlanego. / Seifenpulver.

Uwaga.

Wyciśnięte na mydle, względnie umieszczone na opakowaniu litery »K. V.«, »K. V. T.«, »K. V.« Seifenpulver (proszek mydlany) są oznaczeniami trzech typów mydła, które na razie Związek wojenny (Kriegs-Verband) przemysłów olei i tłuszczów w obrót wprowadza.

Anmerkung.

Die auf der Seife aufgedruckten bezw. auf dem Pakete angebrachten Buchstaben »K. V.«, »K. V. T.«, »K. V.« Seifenpulver sind Bezeichnungen der vom Kriegsverbande der Oel und Fettindustrie dermalen in Verkehr gesetzten drei Seifentypen.

1	2
3	4
5	6
7	8

Nr. 117.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 30. sierpnia 1917, L. 19944/XIX/1276. w przedmiocie uregulowania sprzedaży i nabywania nafty oraz nadzoru nad obrotem naftą w czasie od 1. września 1917. począwszy.

Za upoważnieniem c. k. Ministerstwa handlu zarządzam na zasadzie § 8. rozp. min. z dnia 11. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 411 co następuje:

§ 1.

W czasie od 1. września 1917 począwszy, można naftę sprzedawać i nabywać tylko według niżej umieszczonych przepisów.

§ 2.

I. Sprzedaż i pobór nafty do innych celów niż do oświetlenia, tudzież do celów oświetlenia, jednak w ilości większej niż 50 litrów miesięcznie.

Roszczenie do poboru nafty do innych celów niż do oświetlenia, jak również roszczenie do poboru nafty do celów oświetlenia, jednak w ilości przewyższającej 50 litrów miesięcznie, należy zgłosić w oddziele dla olejów mineralnych c. k. Ministerstwa handlu i w tym celu wnieść podanie do tego Ministerstwa, wyczerpująco umotywowane i przez Władzę polityczną powiatową, właściwą ze względu na miejsce zużycia nafty, co do prawdziwości przytoczonych dat i rzetelności wykazanego zapotrzebowania potwierdzone.

W razie uwzględnienia tego podania można przyznaną ilość nafty nabyć u handlarza, którego Centrala naftowa wskaże.

Handlarzy tych obowiązują te same przepisy, co do obowiązku prowadzenia zapisków, donoszenia Władzy o otrzymaniu nafty i poddania się nadzorowi Władzy, które wydano poniżej (§§ 9—12) dla kategoryi handlarzy uprawnionych przez polityczną Władzę powiatową do sprzedaży nafty w ilościach do 50 litrów miesięcznie (§ 4). O ileby

te dwie kategorye handlu naftą złączone były w jednym ręku, należy dla każdej kategoryi sprzedaży (wyżej i niżej 50 litrów) prowadzić odrębną księgę zapisków.

§ 3.

II. Sprzedaż i pobór nafty do celów oświetlenia w ilości do 50 litrów miesięcznie.

Nafta do celów oświetlenia w ilościach nie wyższych niż 50 litrów miesięcznie, będzie wydzielana konsumentom z kontyngentu nafty przyznanego każdemu powiatowi politycznemu.

Przy jej sprzedaży i nabywaniu będą miały zastosowanie umieszczone poniżej przepisy.

§ 4.

Naftę mogą w czasie obowiązywania niniejszego rozporządzenia sprzedawać jedynie ci handlarze, których polityczna Władza powiatowa do tego wyznaczy. I tylko u tych handlarzy można naftę nabywać.

Władza ta może także wyznaczyć każdemu uprawnionemu do sprzedaży handlarzowi okręg (rejon), który ma w naftę zaopatrywać.

§ 5.

Handlarze ci mogą wydawać naftę jedynie za kartami uprawniającemi do poboru nafty, a to w ilościach na kartach oznaczonych i na przeciąg czasu ważności tych kart.

§ 6.

Karty uprawniające do poboru wystawiać będzie Władza polityczna powiatowa, lub z jej upoważnienia naczelnik gminy. Karty te są dokumentami publicznymi, a fałszowanie ich karane będzie wedle ustawy karnej.

§ 7.

Karty na pobór nafty otrzymać mogą tylko ci odbiorcy, którzy są wyłącznie zdani na oświetlenie naftowe i nie posiadają żadnych zapasów nafty.

Czy domagający się kupna nafty koniecznie jej potrzebuje, oceni w każdym wypadku Władza polityczna powiatowa, względnie z jej upoważnienia naczelnik gminy.

Pierwszeństwo do poboru nafty mają urzędy, gminy, zakłady i instytucye publiczne, dalej ci, u których obowiązek oświetlania pewnych przedmiotów opiera się na przepisach lub względach bezpieczeństwa publicznego, następnie ci, którzy potrzebują nafty do oświetlania lokali przemysłowych, handlowych lub gospodarskich.

Od pobierania nafty na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykluczone Władze i zakłady wojskowe, dalej prywatne i cywilne zakłady lecznicze, o ile potrzebują nafty do oświetlenia lokali, przeznaczonych dla chorych osób wojskowych, następnie zakłady lecznicze austryackiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża, wreszcie przedsiębiorstwa kolejowe, służące dla utrzymania publicznego ruchu, tudzież funkcyonaryusze kolejowi zamieszkali w budynkach dworców kolejowych.

§ 8.

Ilość nafty, którą uprawniony może otrzymać na kartę (§ 5) oznaczy stosownie do rozporządzalnych zapasów każdorazowa Władza polityczna powiatowa, względnie za jej upoważnieniem naczelnik gminy.

Jeżeli handlarzom wyznaczono pewien ściśle określony okręg (rejon) sprzedaży (§ 4), można naftę kupić tylko u tego handlarza, w którego okręgu znajduje się przedmiot, mający być oświetlony i tylko takim uprawnionym może handlarz naftę sprzedać. Ściągnięte od nabywających naftę karty poborowe winni handlarze przechowywać wraz z księgami zapisków (§ 9) i okazać je na żądanie Władzy lub jej organów kontrolnych.

III. Nadzór nad obrotem naftą w hurtownym i detailicznym handlu.

A) Obowiązek prowadzenia zapisków.

§ 9.

Tak hurtownicy, jak i drobni handlarze, są obowiązani prowadzić księgę zapisków co do stanu zapasu nafty, wedle wzorów do niniejszego rozporządzenia dołączonych.

Księga ta, którą należy zamykać z końcem każdego miesiąca, winna w każdym miesiącu obejmować następujące zapiski:

1) stan zapasów z początkiem każdego miesiąca;

2) nadeszłe w ciągu miesiąca ilości nafty, bez różnicy, skąd naftę sprowadzono, z wyszczególnieniem każdej przesyłki i podaniem ilości źródła pochodzenia, tudzież daty nadejścia każdej poszczególnej przesyłki;

3) ilość wydanej nafty, a mianowicie:

a) u hurtowników, osobno dla każdego powiatu politycznego, z podaniem ilości nafty, wydanej każdemu drobnemu handlarzowi, imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania tego ostatniego i daty wysyłki, jak również ilości nafty ewentualnie do sprzedaży oddanej przez hurtownika we własnym drobnym handlu. Dla każdego powiatu politycznego należy prowadzić osobną księgę zapisków;

b) u drobnych handlarzy, całą ilość nafty sprzedanej w drobnym handlu;

4) wreszcie zapas nafty pozostałej z końcem miesiąca.

Nałożony na drobnych handlarzy obowiązek prowadzenia księgi zapisków, względnie utrzymywania ewidencyi w tych księgach ilości nafty sprzedawanych w drobnym handlu, dotyczy również tych rafineryi i hurtowników, którzy sami uprawiają drobny handel naftą. Przepisaną w ustępie pierwszym księgę zapisków prowadzić mają rafinerye co do tych ilości nafty, które wydają na podstawie zezwolenia, Centrali naftowej bezpośrednio drobnym handlarzom.

B) Obowiązek hurtowników donoszenia Władzy o otrzymaniu i wysyłce nafty.

§ 10.

Hurtownicy są obowiązani o otrzymaniu każdej przesyłki nafty donieść w ciągu 24 godzin Władzom politycznym tych powiatów,

które mają zaopatrywać w naftę po myśli wskazówek, udzielonych im przez Centralę naftową na zasadzie § 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. grudnia 1916 Dz. u. p. Nr. 411, a to bez względu na to skąd nafta pochodzi, wymieniając przytem rafineryę, od której otrzymali naftę, ilość nafty, przeznaczonej dla dotyczącego powiatu, tudzież drobnych handlarzy, między których nafta ma być rozdzielona.

Nadto hurtownicy i rafineryе są obowiązani o nadejściu każdej przesyłki nafty do drobnych handlarzy lub do własnych handlów detalicznych donieść w powyższym terminie tej Władzy politycznej powiatowej, która wydała polecenie przydzielenia nafty odnośnemu drobnemu handlarzowi.

Postanowienia tego paragrafu nie odnoszą się do przedsiębiorstw prowadzonych przez państwo lub administracyę wojskową.

C) Obowiązek drobnych handlarzy donoszenia Władzy o otrzymaniu nafty.

§ 11.

Drobni handlarze winni najdalej w 12 godzin po otrzymaniu nafty od hurtownika lub rafineryi donieść o tem Władzy politycznej swego powiatu, oraz upoważnionemu w myśl § 3 naczelnikowi gminy.

D) Nadzór politycznej Władzy powiatowej nad obrotem naftą.

§ 12.

Bliższe postanowienia celem przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia wyda polityczna Władza powiatowa. Do niej należy czuwanie nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia bądź bezpośrednio, bądź przy pomocy straży skarbowej lub innych upoważnionych do tego organów.

W szczególności także są Władze polityczne powiatowe uprawnione do czuwania nad tem, by rozdział nafty przez hurtowników z wyznaczonego dla powiatu kontyngentu był zastosowany do potrzeb miejscowych i mogą czynić w tym względzie zmiany, jakie za stosowne uznają.

Handlarze naftą, tak hurtowni jak i drobni, winni stosować się ściśle do wydanych przez Władzę tę zarządzeń.

E) Postanowienia karne.

§ 13.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, tudzież współdziałanie w celu udaremnienia nałożonych tem rozporządzeniem obowiązków, karane będą przez Władze polityczne I. Instancyi w myśl § 11 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. grudnia 1916 Dz. u. p. Nr. 411, tudzież § 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. lutego 1917 Dz. u. p. Nr. 60, o ile nie ulegną surowszym postanowieniom karnym, karą pieniężną do 5000 koron lub według uznania Władzy aresztem do 6 miesięcy.

Wykonującym przemysł może być po myśli § 133 b ustęp 1 lit. a. ustawy przemysłowej odebrane uprawnienie przemysłowe na zawsze lub na pewien czas.

F) Postanowienia końcowe.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. września 1917.

Z tym dniem tracą moc obowiązującą rozporządzenia Namiestnictwa z 2. maja 1917, Dz. u. kr. Nr. 42 i 5. kwietnia 1917, Dz. u. kr. Nr. 32.

C. k. Namiestnik:
Huyn G. pułk. w. r.

Wzór I.

Powiat polityczny ....

Gmina ....

KSIĘGA ZAPISKÓW

DLA **HURTOWNEGO** OBROTU NAFTĄ.

Nazwisko (firma hurtownika) ....

....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Siedziba (dokładny adres) ....

....

UWAGA! Niniejsza księga o 50 stronach, służąca do kontroli obrotu naftą, winna być starannie prowadzoną, a na żądanie organu kontrolującego każdej chwili okazaną. Niewolno wydzierać kartek, wycierać lub wyskrobywać raz wpisanej pozycyi, lecz ją tak przekreślić, by to, co raz napisano, było widoczne.

Z końcem każdego miesiąca należy ostatnie pozycye rubryk w ten sposób podkreślić, by jakikolwiek dodatkowy wpis był niemożebny. Pod kreską należy wstawić w rubrykach: 1, 4, 5, 6 i 7 odpowiadające napisom tych rubryk cyfry względnie sumy. Różnicę wynikającą z odjęcia sumy 6 i 7 od sumy 5 należy uwidocznić pod kreską w rubryce 10. a następnie przenieść tę cyfrę jako pierwszą pozycyę do rubryki 1. następnego miesiąca.

Miesiąc 191

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Zapas nafty z poprzedniego miesiąca w kilogramach	Nadeszło w bieżącym miesiącu			Suma rubryk 1. i 4.	Wydano do sprzedaży we własnym drobnym handlu	Wydano drobnym handlarzom	Nazwisko (firma) i adres (siedziba) drobnego handlarza	Powiat polityczny, który handlarz zaopatruje w naftę	Zapas nafty z końcem miesiąca w kilogramach	UWAGA
	Dnia	Z której rafineryi?	Ilość							
			w kilogramach							

Wzór II.

Powiat polityczny ....

Gmina ....

KSIĘGA ZAPISKÓW

DLA **DROBNEGO** OBROTU NAFTĄ*).

Nazwisko (firma) handlarza**) ....

....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Siedziba (dokładny adres) ....

....

UWAGA! Niniejsza książka o 100 stronach, służąca do kontroli obrotu naftą, winna być starannie prowadzoną, a na żądanie organu kontrolującego każdej chwili okazaną. Niewolno wydzierać kartek, wycierać lub wyskrobywać raz wpisanej pozycyi, lecz ją tak przekreślić, by to, co raz napisano było widoczne.

Z końcem każdego miesiąca należy ostatnie pozycye rubryk w ten sposób podkreślić, by jakikolwiek dodatkowy wpis był niemożebny. Pod kreską należy wstawić w rubrykach: 1, 4, 5, 6, 7, odpowiadające napisom tych rubryk cyfry względnie sumy. Różnicę, wynikającą z odjęcia sumy 6, od sumy 5, należy uwidocznić pod kreską w rubryce 7, a następnie przenieść tę cyfrę jako pierwszą pozycyę do rubryki 1. następnego miesiąca.

---

*) Handlarze, o których mowa w § 2. rozp. Namiestnictwa z 30. sierpnia 1917, L. 19944 XIX/4276. mają w napisie przekreślić słowo »drobnego« a dopisać po słowie »naftą« słowa »do innych celów niż do oświetlenia tudzież do celów oświetlenia powyżej 50 litrów miesięcznie«; **) tudzież wykreślić po słowie »firma« słowo »drobnego«.

Miesiąc 191

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Zapas nafty z poprzedniego miesiąca w kilogramach	Nadeszło w bieżącym miesiącu			Suma rubryk 1. i 4.	*) Sprzedano w drobnym handlu	Zapas nafty z końcem miesiąca	UWAGA
	Dnia	Skąd? (nazwisko dostawcy, hurtownika)	Ilość				
			w kilogramach				

*) **UWAGA.** Handlarze, o których mowa w § 2. rozporządzenia Namiestnictwa z d. 30 sierpnia 1917, L. 19944/XIX/4276, mają w rubryce 6. przekreślić słowa »w drobnym handlu«.

Nr. 118.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 8. września 1917, L. II-b. 156159. w sprawie uznania budowli dla rozszerzenia c. k. fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu za »budowle uprzywilejowane«.

Według oznajmienia c. k. Ministerstwa robót publicznych zostały budowle przez Dyrekcyę c. k. fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu na parceli gruntowej Nr. 6452/7. projektowane dla rozszerzenia tej fabryki, mianowicie:

1) Destylarnia w wielkiej różnicy ciśnień;

2) Zakład wytwarzania gazów z uzyskiwaniem produktów ubocznych;

3) Ładownia węgla;

4) Skład popiołu;

5) Ekspedycya beczek i smarów;

6) Składownia beczek;

7) Fabryka toluolu c. i k. Ministerstwa wojny i

8) Rezerwoary

na podstawie uchwały Rady ministrów z 21. sierpnia 1917. uznane za budowle uprzywilejowane po myśli Cesarskiego rozporządzenia z dnia 16. października 1914, Dz. p. p. Nr. 284.

C. k. Namiestnik:
Huyn g. pułk. w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.